

Ще гадеш ли?

– Ще дам.

И нали е учен, си казал:

– Сега да не си отивам, че ще уплаша децата. Сутринта ще тръгнем и ще оставим зимата, та чак през лятото.

И Влязъл синът на бея и казал:

– Какво сте седнали тука? Я да яхнете конете!

– Да вземе бейската снаха, да си сложи камък.

И отишла.

Чудил се, мислил, па рекъл:

– Тя е купена за малко, затова...

Отишъл си Вкъщи.

– Къде е, бе, майка Ви?

– Ти – казват – си полудял. Майка ни умря, а ти я търсиш.

Той им казал:

– Като съм полудял – полудял съм.

Тръгнал от село на село, от село на село. Търсил къде правят сватба. Точно на нея правят сватба. Сватба с борба. И едните се борят, и другите. Излезнал един голям Великан.

Мъжът казал:

– Аз ще се боря с него.

А хората му се присмели. Казали:

– Стой мирен! Той ще те направи...!

– Тоя човек е с Бога.

А той им отвърнал:

– Нека!

След като се борили им дали овце, дали им пари. Всичко им дали. Но той им казал:

– Не искам парите Ви! Не искам нищо. Нека да дойде снаха Ви да ми целуне ръката. Ето тука до Вратата да ми я целуне.

Направили една дупка отзад и той я хванал за ръката. И казал:

– Алтън гиби – Верим гиби! Върни ми годините!

„Алтън гиби – Верим гиби“ – паднала и умряла.

Взели да я приготвят за погребение. Мъжът ѝ казал:

– Не я приготвяйте! Ние от малки ходехме заедно на училище. Целунахме хляб със сол, та заедно да умрем...Така работата, така работата...

– Ааа! Шом е така – Вземи си жената и си вървете.

След това той пак ѝ дал трийсет години.

Тя станала, Взел я пак и си отишли.